

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 127.077 van 14 januari 2004
in de zaak A. 107.141/VII-29.756**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B. VRIJENS
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Sierra Leone nationaliteit, op 2 juli 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 26 oktober 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 16 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 2 oktober 2000 en verklaarde zich op 13 oktober 2000 vluchteling.

1.2. Op 26 oktober 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 7 juni 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing letterlijk als volgt :

"Aan betrokkene werd op 11 april 2001 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 26 oktober 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggedleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

Dit is de bestreden beslissing;

2. Overwegende dat in een enig middel de schending wordt ingeroepen van de artikelen 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheidsbeginsel, de hoorplicht en het recht van verdediging; dat de verzoekende partij uiteenzet op 30 oktober 2000 een dringend beroep te hebben ingediend bij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat zij op 1 maart 2001 door de commissaris-generaal werd opgeroepen voor een verhoor op 12 maart 2001, op 13 maart 2001 een medisch attest overhandigde waaruit blijkt dat zij kankerpatiënte is en chemotherapie moet ondergaan, op 29 maart 2001 zowel een uiteenzetting van haar asielrelaas als een nieuw medisch attest, waaruit bleek dat zij diende te worden gehospitaliseerd, aan de commissaris-generaal liet worden en dat zij tenslotte op 11 april 2001 opnieuw werd opgeroepen voor een verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 april 2001; dat de verzoekende partij stelt dat het door de chemotherapie voor haar onmogelijk was naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te gaan alsook de uitnodigingen van de commissaris-generaal te beantwoorden; dat zij aanvoert dat de tweede verwerende partij haar macht misbruikte door de medische attesten en de schriftelijke uiteenzetting van haar asielrelaas zonder grondige redenen naast zich neer te leggen en bijgevolg haar beslissing niet afdoende motiveerde;

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de verzoekende partij op 11 april 2001 een tweede oproepingsbrief heeft verstuurd, nadat de medische attesten op 10 april 2001 waren verlopen; dat hij heeft besloten tot de onontvankelijkheid van de asielaanvraag doordat de verzoekende partij zonder geldige reden binnen de maand geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping; dat de oproepingsbrief duidelijk vermeldt wat de kandidaat-vluchteling te doen staat wanneer een geval van overmacht hem belet gevolg te geven aan de oproeping; dat uit het administratief dossier echter blijkt dat de verzoekende partij geen reden heeft opgegeven voor haar afwezigheid op het interview, dat zij dit niet betwist en evenmin aantoont hoe de bestreden beslissing artikel 52, § 2, 4/ van de Vreemdelingenwet zou hebben geschonden; dat de commissaris-generaal derhalve op wettige wijze kon besluiten tot de onontvankelijkheid van de asielaanvraag;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173, 53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	V. VERTONGEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. VERTONGEN.

E. BREWAEYS.